

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/18/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014201075
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014201075.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Sociálnej poisťovne - ústredie Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, proti žalovanému JUDr. Róbertovi Antalovi, ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu TECHNOL s.r.o., v konkurze, Zvolenská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 313 475, o určenie popretej pohľadávky, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/107/2014 - 99 zo dňa 25. novembra 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/107/2014 - 99 zo dňa 25. novembra 2014 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd uložil žalobkyni, aby do 15 dní od doručenia uznesenia zložila na účet krajského súdu preddavok na trovy konania vo výške 309,35 €. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia pohľadávky, ktorú žalovaný ako správca konkurznej podstaty poprel. S odkazom na § 32 ods. 11 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu, krajský súd uložil žalobkyni povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 309,35 €. Krajský súd zároveň poučil žalobkyňu podľa § 32 ods. 11 veta druhá a veta tretia zákona č. 7/2005 Z.z.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že uloženie preddavku považuje žalobkyňa za nezákonné. Podľa názoru žalobkyne krajský súd pri svojom rozhodovaní nesprávne aplikoval zákonné ustanovenie § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z.

Žalobkyňa s odkazom na § 32 ods. 19 zákona č. 7/2005 Z.z. poukázala na nesprávnosť postupu správcu v procese popierania a akceptovania prihlásených pohľadávok predpísaných rozhodnutím, o ktorých rozhodoval navrhovateľ ako orgán verejnej moci a tie sa stali právoplatnými a vykonateľnými.

V odvolaní žalobkyňa poukázala na § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. podľa ktorého je žalobkyňa oslobodená od súdnych poplatkov.

Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhuje, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil

a určil, že povinnosť zložiť preddavok na trovy konania žalobkyni je nezákonná.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie otázky, či žalobkyni bolo možné uložiť povinnosť zložiť na účet krajského súdu preddavok na trovy konania.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu. Ak navrhovateľ preddavok nezloží, súd konanie zastaví. Ak popierajúci veriteľ preddavok nezloží, súd v konaní o určení popretej pohľadávky rozhodne, že popretie pohľadávky je neúčinné.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku sú oslobodení Slovenská republika, štátne rozpočtové organizácie, štátne účelové fondy, Slovenský pozemkový fond pri úkonoch a konaniach, ktoré vykonáva v mene Slovenskej republiky, Národný úrad práce a Sociálna poisťovňa.

Zo súdneho spisu má najvyšší súd za preukázané, že dňa 22.08.2014 podala žalobkyňa žalobu o určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia popretej pohľadávky v sume 98.081,09 €. Listom zo dňa 31.07.2014, doručeným žalobkyni dňa 06.08.2014, oznámil správca konkurznej podstaty - žalovaný žalobkyni, že popiera jej pohľadávku čo do právneho dôvodu, poradia, vymáhateľnosti a výšky. Dôvodom popretia pohľadávky je nepreskúmateľnosť právneho dôvodu vzniku pohľadávky, pretože žalovaný nedisponuje účtovníctvom úpadcu. S popretím prihlásených pohľadávok žalobkyňa nesúhlasí. Krajský súd v Banskej Bystrici vydal dňa 25.11.2014 uznesenie, ktorým uložil žalobkyni podľa § 32 ods. 11 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z. povinnosť zložiť na účet krajského súdu preddavok na trovy konania vo výške 309,35 €.

Z ustanovenia § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu, v tomto prípade $61,87 \text{ €} \times 5 = 309,35 \text{ €}$.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, má za to, že Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd prvého stupňa, rozhodol správne, keď žalobkyni uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy konania. Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a odôvodnenie len dopĺňa na zdôraznenie správnosti.

Najvyšší súd konštatuje, že preddavok na trovy konania nemá charakter súdneho poplatku, a preto žalobkyňu od povinnosti zložiť uvedený preddavok nemôže zbaviť skutočnosť, že podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, je oslobodená od platenia súdneho poplatku. Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch stanovuje, ktoré úkony účastníkov konania ako poplatníkov sú spoplatňované a následne podľa Sadzobníka súdnych poplatkov je aj určená výška súdneho poplatku. Preddavok na trovy konania zákon č. 71/1992 Zb. neupravuje.

Najvyšší súd poznamenáva, že podmienkou vedenia incidenčného konania je preddavkovanie trov konania zo strany všetkých účastníkov konania okrem správcu. Zloženie preddavku súd uloží navrhovateľovi, t. j. popretému veriteľovi, ktorý podal incidenčnú žalobu, a každému odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, t. j. každému veriteľovi, ktorý poprel pohľadávku navrhovateľa.

Z dôvodu, že sa napadnuté uznesenie netýkalo merita veci, tak sa ani najvyšší súd nevenoval meritu veci, ale venoval sa iba rozhodovaniu, či žalobkyni je možné uložiť povinnosť zložiť preddavok na trovy konania.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1

O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil ako vecne správny.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.